

SỬ DỤNG TRÍ TUỆ NHÂN TẠO ĐỂ PHÁT TRIỂN NĂNG LỰC GIAO TIẾP LIÊN VĂN HÓA CỦA SINH VIÊN: LỢI ÍCH, THÁCH THỨC VÀ ĐỊNH HƯỚNG CHO BỐI CẢNH VIỆT NAM

Hoàng Việt Hiền, Bùi Mạnh Huỳnh
Trường Đại học Kinh tế - Tài chính Thành phố Hồ Chí Minh

Tóm tắt: Năng lực giao tiếp liên văn hóa (Intercultural Communication Competence - ICC) ngày càng trở nên quan trọng trong thế giới toàn cầu hóa hiện nay, khi sinh viên được kỳ vọng có thể tương tác hiệu quả trong các bối cảnh văn hóa đa dạng, cả trong môi trường học thuật lẫn nghề nghiệp. Trong khi đó, trí tuệ nhân tạo (Artificial Intelligence - AI) đang ngày càng được tích hợp sâu rộng vào môi trường giáo dục, mở ra tiềm năng to lớn trong việc chuyển đổi trải nghiệm học tập cũng như tương tác liên văn hóa của người học. Bài viết này cung cấp cái nhìn tổng quan về việc tích hợp AI vào giáo dục nhằm hỗ trợ phát triển ICC, đồng thời làm rõ cả những lợi ích tiềm năng và các thách thức có thể phát sinh. Bên cạnh đó, bài viết đề xuất một số định hướng cho bối cảnh Việt Nam, nơi ICC đang ngày càng được chú trọng, và các phương pháp tiếp cận dựa trên AI có thể góp phần đổi mới chương trình đào tạo, nâng cao hiệu quả giảng dạy và làm phong phú trải nghiệm học tập của sinh viên trong cả giáo dục phổ thông và giáo dục đại học.

Từ khóa: Trí tuệ nhân tạo, năng lực giao tiếp liên văn hóa, lợi ích, thách thức, định hướng.

USING ARTIFICIAL INTELLIGENCE TO DEVELOP STUDENTS' INTERCULTURAL COMMUNICATION COMPETENCE: BENEFITS, CHALLENGES, AND IMPLICATIONS FOR THE VIETNAMESE CONTEXT

Abstract: Intercultural Communication Competence (ICC) has become increasingly important in today's globalized world, as students are expected to interact effectively across diverse cultural contexts in both academic and professional settings. As Artificial Intelligence (AI) becomes more embedded in educational environments, its capacity to transform students' learning experiences and intercultural interactions is significant. This paper provides an overview of integrating AI into education to support the development of ICC, underlining both its potential benefits and possible challenges. In addition, the paper proposes implications for the Vietnamese context, where ICC is gaining prominence, and AI-enhanced approaches may contribute to curriculum innovation, improved teaching practices, and enriched student learning experiences in both general and higher education settings.

Keywords: Artificial Intelligence, Intercultural Communication Competence, benefits, challenges, implications.

Nhận bài: 17/03/2026

Phản biện: 17/04/2026

Duyệt đăng: 21/04/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh toàn cầu hóa và hội nhập quốc tế ngày càng sâu rộng, năng lực giao tiếp liên văn hóa (Intercultural Communication Competence - ICC) đã trở thành một trong những năng lực cốt lõi mà người học cần phát triển để có thể tham gia hiệu quả vào môi trường học thuật và nghề nghiệp đa văn hóa. ICC không chỉ dừng lại ở khả năng sử dụng ngôn ngữ mà còn bao gồm sự hiểu biết về giá trị, niềm tin, chuẩn mực văn hóa, cũng như khả năng thích ứng và tương tác phù hợp với các nền văn hóa khác nhau (Byram, 2021; Ilie, 2019). Theo Deardorff (2006), ICC là một quá trình phát triển liên tục, trong đó người học cần hình thành thái độ cởi mở, kiến thức văn hóa và các kỹ năng giao tiếp để đạt được hành vi giao tiếp hiệu quả trong các bối cảnh liên văn hóa. Do đó, việc phát triển ICC cho sinh viên, đặc biệt trong giáo dục đại học, đang trở thành một yêu cầu cấp thiết nhằm đáp ứng nhu cầu của xã hội toàn cầu hóa.

Tuy nhiên, thực tiễn giảng dạy hiện nay cho thấy việc phát triển ICC vẫn còn nhiều hạn chế. Các phương pháp giảng dạy truyền thống chủ yếu tập trung vào việc truyền đạt kiến thức ngôn ngữ và thông tin văn hóa mang tính lý thuyết, trong khi thiếu các cơ hội để người học tham gia vào các tình huống giao tiếp thực tế và trải nghiệm tương tác đa văn hóa. Trong khi đó, các nghiên cứu gần đây nhấn mạnh rằng ICC chỉ có thể được phát triển hiệu quả thông qua các môi trường học tập mang tính trải nghiệm và tương tác, nơi người học được thực hành giao tiếp, thử nghiệm hành vi và nhận phản hồi trực tiếp (Ismailov, 2021; Akdere et al., 2021). Sự thiếu hụt các môi trường học tập như vậy đã tạo ra khoảng cách đáng kể giữa kiến thức và khả năng vận dụng trong thực tiễn giao tiếp liên văn hóa.

Trong những năm gần đây, sự phát triển mạnh mẽ của trí tuệ nhân tạo (Artificial Intelligence - AI) đã mở ra những hướng tiếp cận mới trong

giáo dục, đặc biệt trong việc hỗ trợ phát triển các năng lực mềm như ICC. AI được xem là một công nghệ có khả năng chuyển đổi căn bản quá trình dạy và học thông qua việc cung cấp các trải nghiệm học tập cá nhân hóa, tương tác và dựa trên dữ liệu (Kamalov et al., 2023; Rahiman & Kodikal, 2023). Các công cụ AI như chatbot, hệ thống học tập thích ứng và công nghệ mô phỏng thực tế ảo cho phép người học tham gia vào các tình huống giao tiếp liên văn hóa được thiết kế gần với thực tế, từ đó nâng cao khả năng hiểu biết và thích ứng văn hóa (Chang, 2023; McCallum, 2024). Đồng thời, các công cụ dịch tự động và xử lý ngôn ngữ tự nhiên cũng góp phần giảm thiểu rào cản ngôn ngữ, tạo điều kiện thuận lợi cho giao tiếp đa văn hóa (Khasawneh, 2023).

Mặc dù AI mang lại nhiều tiềm năng trong việc hỗ trợ phát triển ICC, việc ứng dụng công nghệ này trong giáo dục cũng đặt ra không ít thách thức. Một trong những hạn chế đáng chú ý là khả năng của AI trong việc xử lý các sắc thái văn hóa phức tạp còn hạn chế, dẫn đến nguy cơ hiểu sai hoặc đơn giản hóa các hiện tượng văn hóa (Jenks, 2024). Bên cạnh đó, các vấn đề liên quan đến thiên lệch dữ liệu, bất bình đẳng trong tiếp cận công nghệ và đạo đức trong sử dụng AI cũng đang thu hút sự quan tâm của các nhà nghiên cứu (Ou & Malmström, 2023; Williamson & Prybutok, 2024). Những thách thức này cho thấy việc tích hợp AI vào giáo dục cần được thực hiện một cách có kiểm soát và dựa trên các nguyên tắc sư phạm rõ ràng.

Trong bối cảnh Việt Nam đang đẩy mạnh chuyển đổi số trong giáo dục và nâng cao chất lượng đào tạo nguồn nhân lực đáp ứng yêu cầu hội nhập quốc tế, việc nghiên cứu vai trò của AI trong phát triển ICC có ý nghĩa đặc biệt quan trọng. Mặc dù AI đã bắt đầu được ứng dụng trong giảng dạy ngoại ngữ, các nghiên cứu về việc sử dụng AI để phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa vẫn còn hạn chế, đặc biệt trong bối cảnh Việt Nam. Do đó, bài viết này nhằm phân tích vai trò của AI trong việc hỗ trợ phát triển ICC cho sinh viên, tập trung vào các lợi ích, thách thức, từ đó đề xuất các định hướng ứng dụng phù hợp với điều kiện giáo dục Việt Nam hiện nay.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Khái niệm năng lực giao tiếp liên văn hóa và vai trò của AI trong giáo dục

Năng lực giao tiếp liên văn hóa (ICC) được hiểu là khả năng tương tác hiệu quả và phù hợp với những cá nhân đến từ các nền văn hóa khác nhau. Khái niệm này không chỉ bao hàm năng lực ngôn ngữ mà còn bao gồm sự hiểu biết sâu sắc về các giá trị, niềm tin, chuẩn mực xã hội và cách thức giao tiếp của các cộng đồng văn hóa khác nhau (Byram, 2021; Ilie, 2019). Theo Byram (2021), ICC được cấu thành từ nhiều thành tố như kiến thức văn hóa (knowledge), kỹ năng diễn giải và liên hệ (skills of interpreting and relating), kỹ năng tương tác (skills of interaction), cùng với thái độ cởi mở, tôn trọng và sẵn sàng chấp nhận sự khác biệt văn hóa. Những thành tố này phối hợp với nhau để giúp người học không chỉ hiểu mà còn hành động phù hợp trong các tình huống giao tiếp liên văn hóa.

Bên cạnh đó, Deardorff (2006) tiếp cận ICC như một quá trình phát triển mang tính động và liên tục, trong đó các yếu tố nhận thức (cultural knowledge), thái độ (attitudes) và kỹ năng (skills) tương tác lẫn nhau nhằm tạo ra kết quả giao tiếp hiệu quả và phù hợp trong bối cảnh liên văn hóa. Quan điểm này nhấn mạnh rằng ICC không phải là một năng lực tĩnh mà là một quá trình học tập và thích nghi liên tục, đòi hỏi người học phải thường xuyên tiếp xúc, trải nghiệm và phản tư trong các tình huống giao tiếp đa văn hóa. Do đó, việc phát triển ICC trong giáo dục không thể chỉ dựa vào việc truyền đạt kiến thức mà cần tạo ra các môi trường học tập mang tính trải nghiệm và tương tác cao.

Trong bối cảnh đó, trí tuệ nhân tạo (AI) đang nổi lên như một công cụ tiềm năng có thể hỗ trợ hiệu quả việc phát triển ICC trong giáo dục. AI được định nghĩa là các hệ thống có khả năng mô phỏng trí tuệ con người, bao gồm học máy (machine learning), xử lý ngôn ngữ tự nhiên (natural language processing) và phân tích dữ liệu lớn, nhằm thực hiện các nhiệm vụ như nhận diện ngôn ngữ, tương tác hội thoại và ra quyết định (Kamalov et al., 2023). Trong giáo dục, AI cho phép xây dựng các môi trường học tập cá nhân hóa, nơi nội dung và phương pháp giảng dạy được điều chỉnh dựa trên nhu cầu và đặc điểm của từng người học (Rahiman & Kodikal, 2023).

Đặc biệt, AI có khả năng tạo ra các môi trường học tập mô phỏng và tương tác, giúp người học tham gia vào các tình huống giao tiếp liên văn hóa một cách an toàn và linh hoạt. Các công cụ như chatbot AI, hệ thống học tập thích ứng và môi trường thực tế ảo cho phép người học thực hành giao tiếp với các “đối tượng ảo” đại diện cho các nền văn hóa khác nhau, từ đó phát triển kỹ năng giao tiếp và khả năng thích ứng văn hóa (Chang, 2023; McCallum, 2024). Ngoài ra, các công nghệ dịch thuật và xử lý ngôn ngữ tự nhiên còn giúp giảm thiểu rào cản ngôn ngữ, tạo điều kiện thuận lợi cho việc giao tiếp và hợp tác trong môi trường quốc tế (Khasawneh, 2023).

2.2. Lợi ích của việc ứng dụng AI trong phát triển ICC

Việc ứng dụng trí tuệ nhân tạo (AI) trong giáo dục đã mở ra nhiều cơ hội mới trong việc phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa (ICC). Nhờ khả năng xử lý dữ liệu, cá nhân hóa nội dung và tạo môi trường học tập tương tác, AI không chỉ hỗ trợ nâng cao hiệu quả học tập mà còn góp phần thúc đẩy sự phát triển toàn diện các thành tố của ICC.

Trước hết, một trong những lợi ích nổi bật của AI là khả năng cá nhân hóa trải nghiệm học tập. Các hệ thống học tập thông minh có thể phân tích dữ liệu học tập của người học, từ đó điều chỉnh nội dung, tốc độ và phương pháp giảng dạy phù hợp với nhu cầu và năng lực cá nhân (Seo et al., 2021; Kamalov et al., 2023). Trong bối cảnh phát triển ICC, điều này đặc biệt quan trọng vì người học đến từ các nền văn hóa khác nhau có thể có mức độ hiểu biết và trải nghiệm văn hóa không đồng đều. Việc cá nhân hóa giúp người học tiếp cận nội dung phù hợp với nền tảng văn hóa của mình, từ đó nâng cao hiệu quả tiếp thu và khả năng vận dụng trong giao tiếp thực tế.

Thứ hai, AI góp phần tăng cường môi trường học tập tương tác và trải nghiệm, vốn là yếu tố cốt lõi trong việc phát triển ICC. Các công cụ AI như chatbot, mô phỏng thực tế ảo (VR) và các nền tảng học tập trực tuyến cho phép người học tham gia vào các tình huống giao tiếp liên văn hóa được thiết kế gần với thực tế (Chang, 2023; Akdere et al., 2021). Thông qua các hoạt động này, người học có thể thực hành các chiến lược giao tiếp, thử nghiệm các phản ứng hành vi và nhận phản hồi ngay lập tức. Điều này giúp họ phát triển không chỉ kỹ năng ngôn ngữ mà còn cả sự nhạy cảm văn hóa và khả năng thích ứng trong các tình huống giao tiếp đa văn hóa.

Bên cạnh đó, AI còn có khả năng cung cấp phản hồi tức thời và liên tục, giúp người học điều chỉnh

hành vi giao tiếp một cách hiệu quả. Trong các môi trường học tập truyền thống, phản hồi thường bị giới hạn bởi thời gian và khả năng của giáo viên. Tuy nhiên, với AI, người học có thể nhận được phản hồi ngay lập tức về cách sử dụng ngôn ngữ, lựa chọn từ vựng, cũng như mức độ phù hợp văn hóa trong giao tiếp (McCallum, 2024). Điều này không chỉ giúp cải thiện kỹ năng giao tiếp mà còn thúc đẩy quá trình tự phản tư, một yếu tố quan trọng trong phát triển ICC.

Một lợi ích quan trọng khác của AI là khả năng giảm thiểu rào cản ngôn ngữ và thúc đẩy giao tiếp toàn cầu. Các công cụ dịch tự động và xử lý ngôn ngữ tự nhiên cho phép người học giao tiếp với những người thuộc các nền văn hóa khác nhau mà không bị giới hạn bởi ngôn ngữ (Khasawneh, 2023). Điều này tạo điều kiện thuận lợi cho việc trao đổi văn hóa, hợp tác quốc tế và phát triển năng lực giao tiếp trong môi trường toàn cầu hóa.

Ngoài ra, AI còn góp phần thúc đẩy học tập tự chủ và học tập suốt đời. Nhờ khả năng cung cấp tài nguyên học tập đa dạng và hỗ trợ học tập mọi lúc, mọi nơi, AI giúp người học chủ động hơn trong việc phát triển ICC. Người học có thể tự tìm kiếm thông tin, tham gia các hoạt động giao tiếp trực tuyến và tiếp cận với nhiều nguồn tài liệu văn hóa khác nhau, từ đó mở rộng hiểu biết và nâng cao năng lực giao tiếp liên văn hóa (Rahiman & Kodikal, 2023).

Cuối cùng, AI còn hỗ trợ phát triển nhận thức liên văn hóa và giám định kiến văn hóa thông qua việc cung cấp các góc nhìn đa chiều về các nền văn hóa khác nhau. Các hệ thống AI có thể giới thiệu cho người học các tình huống, quan điểm và cách diễn giải khác nhau về cùng một hiện tượng văn hóa, từ đó giúp họ phát triển tư duy phản biện và thái độ cởi mở đối với sự đa dạng văn hóa (Sintawati et al., 2024).

2.3. Thách thức trong việc ứng dụng AI để phát triển ICC

Mặc dù trí tuệ nhân tạo mang lại nhiều tiềm năng trong việc hỗ trợ phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa, việc tích hợp công nghệ này vào giáo dục cũng đặt ra nhiều thách thức về kỹ thuật, sự phạm và đạo đức. Trước hết, AI vẫn còn hạn chế trong việc xử lý đầy đủ các sắc thái văn hóa phức tạp như ngữ cảnh, hàm ý, biểu cảm và chuẩn mực xã hội, nên có thể dẫn đến hiểu sai hoặc đơn giản hóa hiện tượng văn hóa. Bên cạnh đó, do được huấn luyện từ dữ liệu lớn, AI có nguy cơ tái tạo và củng cố các thiên lệch văn hóa sẵn có, từ đó ảnh hưởng tiêu cực đến nhận thức liên văn hóa của người học nếu không được kiểm định và điều chỉnh phù hợp.

Ngoài ra, khoảng cách số cũng là một rào cản lớn, vì không phải người học nào cũng có điều kiện tiếp cận với các công nghệ AI tiên tiến. Điều này có thể làm gia tăng bất bình đẳng trong cơ hội học tập và phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa. Việc ứng dụng AI còn đòi hỏi giáo viên phải có năng lực công nghệ và năng lực sư phạm phù hợp; nếu thiếu đào tạo và hỗ trợ, AI dễ bị sử dụng hình thức, không phát huy được giá trị giáo dục. Đồng thời, AI cũng đặt ra các vấn đề đạo đức và bảo mật dữ liệu, do liên quan đến việc thu thập và xử lý thông tin cá nhân của người học. Quan trọng hơn, nếu phụ thuộc quá mức vào AI, người học có thể bị giảm cơ hội tương tác trực tiếp, trong khi đây lại là nền tảng cốt lõi để phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa một cách toàn diện.

2.4. Định hướng cho bối cảnh giáo dục Việt Nam

Trong bối cảnh Việt Nam đang đẩy mạnh chuyển đổi số trong giáo dục và hội nhập quốc tế sâu rộng, việc ứng dụng trí tuệ nhân tạo (AI) nhằm phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa (ICC) cần được triển khai một cách có chiến lược, phù hợp với điều kiện thực tiễn và định hướng phát triển giáo dục quốc gia. Dựa trên các lợi ích và thách thức đã phân tích, có thể đề xuất một số định hướng quan trọng như sau.

Thứ nhất, cần tích hợp AI vào chương trình đào tạo ngoại ngữ và các môn học liên quan đến giao tiếp liên văn hóa theo hướng có hệ thống. Việc tích hợp này không nên dừng ở mức sử dụng công cụ hỗ trợ mà cần được thiết kế như một phần của chương trình giảng dạy, với các hoạt động học tập cụ thể nhằm phát triển ICC. Các công cụ như chatbot, nền tảng học tập thích ứng và mô phỏng tình huống liên văn hóa có thể được sử dụng để tạo ra các môi trường học tập tương tác, giúp người học thực hành giao tiếp trong các bối cảnh đa văn hóa. Điều này phù hợp với xu hướng chuyển từ dạy học kiến thức sang phát triển năng lực trong giáo dục hiện đại.

Thứ hai, cần nâng cao năng lực số và năng lực sư phạm của giáo viên nhằm đảm bảo việc sử dụng AI đạt hiệu quả. Giáo viên đóng vai trò trung tâm trong việc định hướng và điều phối hoạt động học tập, do đó họ cần được trang bị kiến thức và kỹ năng về công nghệ cũng như hiểu rõ cách tích hợp AI vào thiết kế bài giảng. Các chương trình đào tạo và bồi dưỡng giáo viên cần chú trọng đến việc phát triển năng lực sử dụng AI một cách có ý thức sư phạm, tránh tình trạng lạm dụng công nghệ hoặc sử dụng mang tính hình thức.

Thứ ba, cần đảm bảo tính công bằng trong tiếp cận công nghệ nhằm giảm thiểu khoảng cách số trong giáo dục. Việc triển khai AI cần đi kèm với đầu tư cơ sở hạ tầng, trang thiết bị và hỗ trợ kỹ

thuật, đặc biệt ở các khu vực còn hạn chế về điều kiện công nghệ. Nếu không có các chính sách phù hợp, việc ứng dụng AI có thể làm gia tăng bất bình đẳng trong cơ hội học tập và phát triển ICC giữa các nhóm người học.

Thứ tư, cần xây dựng các nguyên tắc đạo đức và hướng dẫn sử dụng AI trong giáo dục nhằm đảm bảo tính minh bạch, công bằng và tôn trọng sự đa dạng văn hóa. Các hệ thống AI cần được thiết kế và sử dụng theo hướng tránh thiên lệch văn hóa và bảo vệ quyền riêng tư của người học. Đồng thời, người học cũng cần được trang bị nhận thức về việc sử dụng AI một cách có trách nhiệm, bao gồm khả năng đánh giá và phản biện các nội dung do AI tạo ra.

Thứ năm, cần kết hợp AI với các phương pháp giảng dạy truyền thống và trải nghiệm thực tế nhằm đảm bảo sự phát triển toàn diện của ICC. Mặc dù AI có thể tạo ra các môi trường học tập mô phỏng hiệu quả, nhưng không thể thay thế hoàn toàn các tương tác xã hội trực tiếp, yếu tố cốt lõi trong việc hình thành năng lực giao tiếp liên văn hóa. Do đó, việc sử dụng AI cần được xem như một công cụ hỗ trợ, kết hợp với các hoạt động học tập trải nghiệm như trao đổi sinh viên, học tập dự án hoặc giao tiếp thực tế với người bản ngữ.

Cuối cùng, cần thúc đẩy nghiên cứu và thử nghiệm các mô hình ứng dụng AI trong giáo dục Việt Nam nhằm đánh giá hiệu quả và điều chỉnh phù hợp với bối cảnh địa phương. Các nghiên cứu thực nghiệm có thể cung cấp bằng chứng về tác động của AI đối với việc phát triển ICC, từ đó làm cơ sở cho việc xây dựng chính sách và định hướng phát triển lâu dài. Đồng thời, việc hợp tác giữa các cơ sở giáo dục, doanh nghiệp công nghệ và cơ quan quản lý cũng đóng vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy đổi mới giáo dục dựa trên AI.

III. KẾT LUẬN

Trong bối cảnh toàn cầu hóa và chuyển đổi số giáo dục, năng lực giao tiếp liên văn hóa (ICC) ngày càng trở thành một năng lực thiết yếu đối với người học, đặc biệt trong môi trường học thuật và nghề nghiệp quốc tế. Bài viết này đã chỉ ra rằng trí tuệ nhân tạo (AI) có tiềm năng đáng kể trong việc hỗ trợ phát triển ICC thông qua các đặc trưng nổi bật như cá nhân hóa học tập, tạo môi trường tương tác mô phỏng và cung cấp phản hồi tức thời. Những khả năng này góp phần khắc phục hạn chế của các phương pháp giảng dạy truyền thống, đồng thời mở rộng cơ hội học tập và giao tiếp trong môi trường đa văn hóa.

Tuy nhiên, việc ứng dụng AI trong phát triển ICC cũng đi kèm với nhiều thách thức quan trọng, bao gồm hạn chế trong việc xử lý sắc thái văn

hóa, nguy cơ thiên lệch dữ liệu, khoảng cách số, cũng như các vấn đề đạo đức và bảo mật thông tin. Những thách thức này cho thấy AI không thể thay thế hoàn toàn vai trò của con người trong giáo dục, mà cần được sử dụng như một công cụ hỗ trợ trong một hệ sinh thái giáo dục cân bằng và có kiểm soát.

Đối với bối cảnh Việt Nam, việc tích hợp AI vào giáo dục nhằm phát triển ICC cần được triển khai theo hướng chiến lược, gắn với đổi mới chương trình đào tạo, nâng cao năng lực giáo viên, đảm bảo công bằng trong tiếp cận công nghệ và xây dựng các nguyên tắc sử dụng AI có trách

nhệm. Đồng thời, cần có thêm các nghiên cứu thực nghiệm để đánh giá hiệu quả của các mô hình ứng dụng AI trong phát triển ICC, từ đó cung cấp cơ sở khoa học cho việc hoạch định chính sách và đổi mới giáo dục.

Tóm lại, AI mở ra những cơ hội quan trọng trong việc nâng cao chất lượng giáo dục và phát triển năng lực giao tiếp liên văn hóa cho người học. Tuy nhiên, để khai thác hiệu quả tiềm năng này, cần có sự kết hợp chặt chẽ giữa công nghệ, yếu tố sư phạm và định hướng chính sách, nhằm hướng tới một nền giáo dục hiện đại, nhân văn và hội nhập quốc tế.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Akdere, M., Acheson, K., & Jiang, Y. (2021). An examination of the effectiveness of virtual reality technology for intercultural competence development. *International Journal of Intercultural Relations*, 82(1), 109–120. <https://doi.org/10.1016/j.ijintrel.2021.03.009>
- Byram, M. (2021). Teaching and assessing intercultural communicative competence: Revisited. *Multilingual Matters*. <https://doi.org/10.21832/9781800410251>
- Chang, H. J. (2023). The effect of AI chatbot-based tourism English instruction on intercultural communicative competence. *Journal of English Teaching through Movies and Media*, 24(2), 15–30. <https://doi.org/10.16875/stem.2023.24.2.15>
- Deardorff, D. K. (2006). Identification and assessment of intercultural competence as a student outcome of internationalization. *Journal of Studies in International Education*, 10(3), 241–266. <https://doi.org/10.1177/1028315306287002>
- Ilie, O. A. (2019). The intercultural competence: Developing effective intercultural communication skills. *International Conference Knowledge-Based Organization*, 25(2), 264–268. <http://dx.doi.org/10.2478/kbo-2019-0092>
- Jenks, C. (2024). Communicating the cultural other: Trust and bias in generative AI and large language models. *Applied Linguistics Review*. <https://doi.org/10.1515/applirev-2024-0196>
- Kamalov, F., Santandreu Calonge, D., & Gurrib, I. (2023). New era of artificial intelligence in education: Towards a sustainable multifaceted revolution. *Sustainability*, 15, 12451. <https://doi.org/10.3390/su151612451>
- Khasawneh, M. A. S. (2023). The potential of AI in facilitating cross-cultural communication through translation. *Journal of Namibian Studies: History Politics Culture*, 37, 107–130. <https://doi.org/10.59670/jns.v37i.4654>
- McCallum, L. (2024). New takes on developing intercultural communicative competence: Using AI tools in telecollaboration task design and task completion. *Journal for Multicultural Education*, 18(1/2), 153–172. <https://doi.org/10.1108/JME-06-2023-0043>
- Ou, A. W., & Malmström, H. (2023). ‘It becomes increasingly complex to deal with multiple channels’: Materialised communicative competence and digital inequality in English-medium higher education in the digital era. *Journal of Multilingual and Multicultural Development*. <https://doi.org/10.1080/01434632.2023.2222102>
- Rahiman, H. U., & Kodikal, R. (2023). Revolutionizing education: Artificial intelligence empowered learning in higher education. *Cogent Education*, 11(1), 2293431. <https://doi.org/10.1080/2331186X.2023.2293431>
- Sarwari, A. Q., Javed, M. N., Adnan, H. M., & Wahab, M. N. A. (2024). Assessment of the impacts of artificial intelligence (AI) on intercultural communication among postgraduate students in a multicultural university environment. *Scientific Reports*, 14, 13849. <https://doi.org/10.1038/s41598-024-63276-5>
- Seo, K., Tang, J., Roll, I., Fels, S., & Yoon, D. (2021). The impact of artificial intelligence on learner–instructor interaction in online learning. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 18(1), 54. <https://doi.org/10.1186/s41239-021-00292-9>
- Sintawati, W., Kerimbayev, N., & Altinay, F. (2024). Systematic review (2003–2023): Exploring technology-supported cross-cultural learning through review studies. *Sustainability*, 16(2), 755. <https://doi.org/10.3390/su16020755>
- Williamson, S. M., & Prybutok, V. (2024). The era of artificial intelligence deception: Unraveling the complexities of false realities and emerging threats of misinformation. *Information*, 15, 299. <https://doi.org/10.3390/info1506029>